تماشاگران یواشکی در توکیو

در کنار اعتراض‌هایی که بخشی از مردم توکیو نسبت به برگزاری المپیک دارند، بخشی هم از هر فرصتی برای تماشای بازی‌های المپیک استفاده می‌کنند. این موضوع روز گذشته و در مسیر ورزش ۳گانه خودش را به خوبی نشان داد. تصاویر منتشر شده نشان داد که در مسیر مسابقه سه‌گانه هوای آزاد در جزیره اودایبا در خلیج توکیو، گروهی از مردم به خیابان‌ها آمده و بازی‌ها را از نزدیک تماشا کردند. در این میان، بارها مسؤولان برگزاری بازی‌ها از تماشاگران درخواست کردند تجمع نکنند و به خانه‌ها بروند و بازی‌ها را از تلویزیون تماشا کنند.

OLYMPIC GAMES
TOKYO 2020

توکیو امروز

تیراندازی
۱۰ متر تپانچه بادی مختلط انتخابی- مقدماتی

۴:۳۰ هانیه رستمیان

۴:۳۰ جواد فروغی

تیراندازی
۱۰ متر تفنگ بادی مختلط انتخابی

۸:۴۵ نجمه خدمتی

۸:۴۵ آرمیناصادقیان

۸:۴۵ مهیارصداقت

تیراندازی با کمان
یک شانزدهم نهایی

۱۰:۵۰ میلاد وزیری - الیسون از آمریکا

جدول مدالی

رتبه	تیم				جمع
۱	ژاپن	۸	۲	۳	۱۳
۲	آمریکا	۷	۳	۴	۱۴
۳	چین	۶	۵	۷	۱۸
۴	روسیه	۴	۵	۳	۱۲
۵	بریتانیا	۳	۳	۱	۷
۶	کره جنوبی	۳	۰	۴	۷
۷	استرالیا	۲	۱	۳	۶
—	کوزوو	۲	۰	۰	۲
۹	ایتالیا	۱	۴	۴	۹
—	فرانسه	۱	۲	۲	۵
۱۱	کانادا	۱	۲	۱	۴
—	مجارستان	۱	۱	۰	۲
—	تونس	۱	۱	۰	۲
—	کرواسی	۱	۰	۱	۲
—	اسلوونی	۱	۰	۱	۲
—	ایران	۱	۰	۰	۱

توکیو دیروز

والیبال
روز دوم گروهی

ایران ۳ - ونزوئلا صفر
دست اول: ۲۵-۱۷
دست دوم: ۲۵-۲۰
دست سوم: ۲۵-۱۸

بدمینتون
روز اول گروهی

○ ثریا آقایی
۲- صفر فاطیما عبدالرزاق از مالدیو
دست اول: ۲۱-۱۴
دست دوم: ۲۱-۷

بوکس
۷۵ کیلوگرم - یک هشتم نهایی

○ شاهین موسوی
۲-۳ یوتو موری واکی از ژاپن

شنا
۲۰۰ متر پروانه - دور مقدماتی

○ متین بالسینی
با زمان یک دقیقه و ۵۹ ثانیه و ۹۷ صدم ثانیه در رده ۳۳ قرار گرفت و با وجود شکستن رکورد ایران از راهیابی به مرحله بعدی بازماند.

گفت‌وگو با نازنین ملایی قایقران ایران در المپیک توکیو

رقابت در المپیک خیلی لذتبخش اس

آرزو قنبری
ورزش

تنها هزار متر برای پارو زدن داشته است اما چه اهمیت دارد اگر پیست المپیک دوهزار متر باشد!؟ قایق استاندارد، تا بعد از توکیو هم در گمرک خاک بخورد و ترخیص نشود، بی‌خیال! و حالا دختر قایقران رفته است که نماینده ایران باشد. چه باک اگر بسیاری خودشان را به خواب زده‌اند؟ نازنین ملایی که بیدار است. از همان حدود ساعت ۴ صبح جمعه یکم مرداد. اولین ورزشکار کاروان ستارگان ایران زمین که در المپیک ۲۰۲۱ به رقابت پرداخت تا صعود او به یک چهارم نهایی، آغاز خوشی برای ما باشد. سنگین وزن‌های عضلانی، از دیدن ملی‌پوش سبک‌وزن و محجبه در میان خودشان شگفت زده‌اند و دختر گیلانی حوالی ۳۰ سالگی‌اش، به نیمه‌نهایی A و B رویینگ تک‌نفره رسیده است.

ظاهرا رقابت شما یک روز به تعویق افتاده.

بله. به دلیل شرایط جوی، جدول مسابقات تغییر کرد و از چهارشنبه به پنج‌شنبه ۷ مرداد افتاد.

بالاخره در کمال شگفتی و البته شایستگی خودت به نیمه‌نهایی A و B رسیدی. حریفان این مرحله را می‌شناسی؟

بله، خدا را شکر. آنها را می‌شناسم. هر پنج نفر از قهرمانان جهان و المپیک‌اند. سه نفرشان که برای مدال قطعی المپیک آمده‌اند و رقابت به قدری سنگین است که حداقل یکی، دو مدعی حذف خواهد شد تا نهایتا سه قایقران به مرحله بعد صعود کند.

چطور با تفاوت مسافت پیست تهران و توکیو سازگار شدی؟

اردوهای من در پیست یک کیلومتر برگزار می‌شد و پیست رقابت‌ها دو کیلومتری است. به ناچار و برای جبران، بعضی تمرینات را در ارگومتر (شبیه‌ساز روئینگ) اجرا کردیم. من استرس زیادی از این بابت داشتم. دو روز آخر در ایران، آقای فرزام تست‌هایی گرفتند که در آنها رکوردم خیلی خوب بود اما به هر حال در مسافت هزار متر انجام شد و تردید داشتیم. مسابقه اول را که دادم و توانستم مستقیم به یک چهارم نهایی صعود کنم، خیالم راحت شد. همین انگیزه مرا بالا برد.

شما و آقای فرزام، انگار برای هر مسأله‌ای راه حل داشتید. با نرسیدن قایق استاندارد چه کردید؟

قایق استاندارد متاسفانه از گمرک ایران ترخیص نشد و تقریبا به این نتیجه رسیدیم که در زمان لازم به دست‌مان نمی‌رسد. حدود دو ماه قبل، در رقابت‌های کسب سهمیه ژاپن، برای مسابقه‌ام قایقی اجاره کردیم. کار جالبی که آقای فرزام انجام دادند، تماس و مکاتبه با آن شرکت بود. در نهایت هماهنگ کردند که دقیقا همان قایق رقابت کسب سهمیه را بدون هیچ تغییری برای اجاره به المپیک توکیو هم بیاورند. خدا را شکر این اتفاق افتاد. در کارم تأثیر خوبی داشت و دلگرم‌تر شدیم.

ماجراهای پیست استاندارد و قایق را اضافه کنیم به این که مسابقه اروپایی و جهانی هم نرفتی. با این اوصاف چقدر به آنچه می‌خواستی، نزدیک شده‌ای؟

از گیلان تا تهران و توکیو برای من حدود ۱۴ سال گذشته. باید واقع‌بین باشیم. بین آنچه آرزو داریم تا امکانات و داشته‌ها فاصله بسیار است. مثلا بر اساس واقعیت‌ها، رسیدن به فینال C هم اتفاق خوبی است.

تا همین جا پیش از نیمه‌نهایی A و B، جذاب‌ترین بخش اولین المپیک عمر ورزشی‌ات چه بوده؟

در هدف‌گذاری‌هایم برای این المپیک، تمرکزم بر انجام غیرممکنی بود که می‌گفتند قابل اجرا نیست. خوشبختانه چیزی که در ذهن داشتم اجرا شد. به عنوان یک قایقران سبک وزن در حال رقابت با سنگین وزن‌های جهانم و این خیلی لذت‌بخش و جذاب است. بعد از توکیو برای گام‌های بلندتری آماده می‌شوم.

از میزبانی هم بگو. آمار کرونایی‌های المپیک بیشتر شده، آیا نوع تدارکات ژاپنی‌ها بر این موضوع تأثیرگذار است؟

شرایط میزبانی خوب است و هر روز تست کرونا می‌گیرند و مدام بر اجرای قوانین مربوط به پروتکل‌های بهداشتی تأکیدهایی سخت‌گیرانه دارند. اما ساکنان دهکده چند هزار نفرند و به نظرم امکان ابتلا به هر حال وجود دارد.

سخت‌تر از لهستان!

ولادیمیر آلکنو، سرمربی تیم ملی والیبال ایران بعد از پیروزی مقابل ونزوئلا گفت: «از این بازی‌ها خوشم نمی‌آید. بازی‌هایی که محکوم به برد هستی و چاره‌ای نداری جز این‌که پیروز شوی. قبل از بازی اصلا حس خوبی به دیدار مقابل ونزوئلا نداشتم. این بازی حتی از مسابقه مقابل لهستان هم برای من سخت‌تر بود. البته از چیزی نمی‌ترسم و برای مسابقات پیش رو آماده‌ام.» آلکنو وقتی با سوالی درباره ادامه مسیر تیم ملی والیبال مواجه شد، گفت: «من به آینده‌ای دورتر از بازی بعد فکر نمی‌کنم. من به چهارشنبه فکر می‌کنم و بازی‌ای که در پیش داریم. ما بازی به بازی برنامه‌ریزی می‌کنیم.»

تیم ملی والیبال که در گروه A حضور دارد در سومین بازی خود از ساعت ۴:۳۰ روز چهارشنبه به مصاف کانادا می‌رود. کانادا دیروز در دومین بازی خود با نتیجه ۳ بر یک مغلوب ژاپن شد.

رویای

برد دیروز ثریا آقایی مقابل حر
یک بانوی بدمینتون‌باز ایران د
آقایی بعد از این مسابقه گفت: حر
آنالیز کرده بودم. خوشبختانه بازی خوب
تلاشم را کردم تا آنچه برایم می‌ماند کسب
بیان این‌که حریف بعدی‌اش از چین
گفت: او نفر دوم در کشور
را در اختیار دارد. قطع
هدف من مشخ
بهترین مسا
تلاش. م
این رویـ
داشـ
باش

اشتباه عجیب در سه‌گانه

برگزاری مسابقه ماده شنای رشته سه‌گانه با اتفاقی عجیب همراه شد. در این مسابقه که صبح دیروز برگزار شد، در حالی که شناگران مسیر نسبتا زیادی را از محل آغاز مسابقه پیموده بودند، ناگهان قایق‌های ایمنی به سرعت خودشان را به جلوی آنها رساندند و مسیرشان را بستند چرا که قایقی دیگر درست از سمت مقابل به سمت ورزشکاران در حال حرکت بود. قایق دردسرساز یک قایق رهگذر نبود؛ بلکه قایقی بود که مسؤولیت فیلمبرداری از این رویداد را برعهده داشت و به دلیل ناهماهنگی و نداشتن تجربه درست در مسیر شناگران در حال حرکت بود. به این ترتیب مسابقه لغو و مجددا آغاز شد.

عذرخواهی بی‌حاصل پولادگر از مردم

نابودگر!

مرتضی رضایی
خبرنگار اعزامی جام‌جم به توکیو

در سال‌های اخیر بسیار از این گفتیم که فلان مربی مزدور است و فلان ورزشکار هم. امروز اما چطور؟ برای نخستین‌بار بود که پس از سال‌ها تیم ملی تکواندو با دستان خالی المپیک را ترک کرد. صحنه‌ها را دیدید آقای پولادگر؟ قیافه ناهید را دیدید؟ توانستید پس از مسابقه توی چشمانش نگاه کنید؟ از پیش باخته نبود اما پر بود از استرس. ما در سالن بودیم. این دختر؛ حتی وقتی باخت و به میکسدزون آمد سرش را بالا نکرد. یک عذرخواهی کوچک کرد و رفت. رفت تا دوباره رویاهایش را از نو بسازد. در خلوت خودتان مثلا تصور کرده‌اید که: «نکند یک جای کار را اشتباه کرده باشم؟» ماجرا را شخم نمی‌زنیم. ماجرای رضا مهماندوست و بقیه مهاجران را همه از بر هستند. بودجه و سایر هزینه‌ها را هم که براساس آمار کمیته ملی المپیک ۱۲ میلیارد در سال می‌شود هم اصلا بی‌خیال. تکلیف انتظار ما و همه کسانی که می‌خواستند مثل همیشه با مدال‌های تکواندو در المپیک خوشحالی کنند بعد از این همه شکست و ناکامی چه می‌شود.

دیروز مصاحبه کردید و گفتید: «در یک سال و نیم گذشته با وجود شیوع ویروس کرونا و مشکلات عدیده مالی، فدراسیون با حمایت‌های کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان تمام ملزومات برگزاری اردوهای آماده‌سازی را فراهم و تلاش کرد این اردوها با کمترین مشکل برگزار شود.» که این یعنی مثل بسکتبال که بازی تدارکاتی نداشت یا مثل قایقرانی که ورزشکارمان در حسرت یک جلیقه یخ مانده، در تکواندو بهانه‌ای برای این نتایج ضعیف وجود ندارد.

دیروز مصاحبه کردید و گفتید: «المپیک آوردگاهی است که بهترین‌های دنیا در آن حضور دارند و هیچ چیز قابل پیش‌بینی نیست. در این دوره از رقابت‌ها دیدیم که قهرمانان بزرگ مقابل جوانان پرانگیزه تن به شکست دادند. تکواندوکاران ما نیز به دلایل مختلف نتوانستند شایستگی‌های خود را به نمایش بگذارند.» و این یعنی حتما یک جای کار می‌لنگد و شاید آنجا، خود شما یعنی بدنه مدیریتی فدراسیون باشد. این جسم بی‌جان نیاز به خون جدیدی دارد. بنشینید و همه ماجراهای این ۲۰-۲۱ سال را مرور کنید و به خودتان نمره بدهید. هر نمره‌ای که دادید اگر پشتش انصاف بود، ما هم تایید می‌کنیم! فقط سعی نکنید با یک عذرخواهی خشک و خالی سرپوش بگذارید روی این هم سوءمدیریت.

دیروز اینها را هم گفتید که لازم بود اما کافی نه: «شرمنده مردم کشورم هستم و از آنها عذرخواهی می‌کنم که تکواندو برای اولین‌بار از میدان المپیک نتوانست نتیجه‌ای را کسب و دل مردم را شاد کند.» دوست داریم باور کنیم اوضاع تکواندو دوباره خوب می‌شود، دوباره ستاره‌ها می‌آیند، دوباره افتخارات می‌آیند و دوباره تکواندو می‌شود همان رشته‌ای که در المپیک همه از آن انتظار دارند. اما این بار دیگر کار با عذرخواهی در نمی‌آید.

نگاهی به قهرمان‌های کم سن به بهانه قهرمان ۱۳ساله اسکیت خیابانی

قهرمانان کوچک المپیک

حسین خلیلی
ورزش

وقتی صحبت از اسکیت و آن حرکات عجیب و غریبش می‌شود، ناخودآگاه ذهن به سمت نوجوان‌هایی می‌رود که با تخته اسکیت خود حرکات زیبایی را رقم می‌زنند. با اتفاقی که روز گذشته در دهکده بازی‌های المپیک توکیو افتاد این تصویر و ذهنیت قوت و وضوح بیشتری پیدا کرد. برای بازی‌های امسال توکیو، ۵ رشته برای اولین‌بار وارد شدند که یکی از آنها همین اسکیت بود. در روزی که سکوهای ورزشگاه خالی از تماشاگر بود و با هر حرکت نمایشی، صدایی از تماشاچیان به گوش نمی‌رسید، سه نوجوان نامشان را در دفتر تاریخ المپیک ثبت کردند.

روز یکشنبه مسابقه مردان برگزار شد که یوتو هوریگومه ژاپنی به مدال طلا رسید. دیروز هم نوبت به مسابقه بانوان رسید که این بار هم یک ژاپنی به طلا رسید تا اولین طلای این رشته در المپیک در توکیو بماند. موموجی نیشیا با ۱۳سال و ۳۳۰ روز و کسب امتیاز ۱۵/۲۶ توانست به مدال طلای این رشته برسد. او حالا جوان‌ترین ورزشکار تاریخ ژاپن است که توانسته در بازی‌های المپیک به مدال طلا برسد. سکوی دوم یا همان مدال نقره هم به رایسا لئال برزیلی با ۱۳ سال و ۲۰۳ روز رسید. فونا ناکایاما از کشور میزبان هم با ۱۶ سال سن به مدال